

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/182/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116206365
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5116206365.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: S. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX/XX, XXX XX L.-Y., štátny občan SR, právne zastúpená: JUDr. Zdenka Hulmanová, advokátka so sídlom H. U. X, L., proti odporcovi: Z. P., nar. XX.XX.XXXX, nbytom V. XX/XX, XXX XX L.-Y., štátny občan SR, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Žilina, č. k. 6C/62/2016-14 zo dňa 18. marca 2016, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadala, aby odporcovi bola uložená povinnosť strpieť užívanie nehnuteľností navrhovateľkou, a to užívanie rodinného domu s.č. XX, postaveného na parc.č. KNC 954, ďalej užívanie pozemku parc.č. KNC 954 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 449 m², užívanie pozemku parc. č. KNC 955 - záhrady o výmere 326 m² a užívanie pozemku parc.č. KNC 956 - orná pôda o výmere 895 m², ktoré sa nachádzajú v k.ú. Y. a sú zapísané na LV č. XXX vedenom Okresným úradom, katastrálnym odborom v Žiline, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľka neosvedčila jeden zo základných predpokladov na nariadenie predbežného opatrenia, a to existenciu podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. V zmysle ust. § 143 Občianskeho zákonníka sporné nehnuteľnosti do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatria. Z listu vlastníctva č. XXX vyplýva, že odporca je podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 7/8-ín a podiel o veľkosti 1/8-ny je vo vlastníctve tretej osoby. Titulom nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu odporcu je osvedčenie o dedičstve č.k. D 1962/99-25, Dnot 276/99-49/01. Manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 2C/220/2013-20 zo dňa 17.4.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.6.2014 a manželstvo trvalo od 20.11.1993 do 4.6.2014. Teda odporca spoluvlastnícky podiel k sporným nehnuteľnostiam nadobudol síce počas manželstva, ale z dedičstva. V zákonom stanovenej lehote proti uzneseniu podala odvolanie navrhovateľka. Namietala, že súd prvého stupňa dospel na základe predložených listinných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ochrany svojho práva sa domáha z dôvodu, že hoci odporca nadobudol spoluvlastnícky podiel na základe osvedčenia o dedičstve v r. 2001 za trvania manželstva a za podmienky, že ustupujúcim dedičom uhradí hodnotu ustupujúcich spoluvlastníckych podielov. Odporca celú úhradu realizoval z prostriedkov patriacich do BSM. Zároveň na nehnuteľnostiach bola z týchto prostriedkov vykonaná rekonštrukcia, pričom odporca jej odmieta uzavrieť dohody ohľadne polovice týchto finančných prostriedkov, ako aj polovice hodnoty hnuťelných vecí tvoriace vybavenie rodinného domu. Je v záujme ochrany jej práv, aby do vyporiadania BSM mohla nehnuteľnosti užívať, nakoľko sa javí prinajmenšom nespravodlivé, aby si musela zabezpečiť nové bývanie z iných prostriedkov, aké by mala získať vyporiadaním BSM, aj

vzhľadom k tomu, že odporca jej oznámil, že jej bude podiel z vyporiadania vyplácať po 50,-eur mesačne. Preto navrhuje napadnuté uznesenie zmeniť a vyhovieť jej návrhu v plnom rozsahu.

Krajský súd ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201. § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v rozsahu ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Okresný súd v danej veci, na základe vykonaného dokazovania riadne zistil skutkový stav a skutkové okolnosti správne vyhodnotil. Krajský súd v tomto smere poukazuje na dôvody rozsudku okresného súdu, s ktorými sa plne stotožňuje a v dôvodoch svojho rozhodnutia na ne aj odkazuje (§219 ods. 2 O.s.p.) a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti.

Účelom predbežného opatrenia je zabezpečiť efektívnosť základného konania, t.j. nariadením predbežného opatrenia sa má dosiahnuť účel ochrany poskytovanej súdom v základnom konaní. Ide o dočasnú úpravu pomerov účastníkov konania (nie s konečnou platnosťou), pričom musí byť poskytnutá ochrana tomu, kto o vydanie predbežného opatrenia žiada, ako aj tomu, voči ktorému predbežné opatrenie smeruje. Ochrana toho, proti komu má navrhované predbežné opatrenie smerovať, však nemôže dosiahnuť takej intenzity, aby prakticky znemožňovala ochranu oprávnených záujmov druhej strany. Podstatou je, aby ohrozený účastník mohol spor začať alebo v už začatom spore nerušene uplatňovať svoj nárok bez toho, aby sa obával, že dĺžka súdneho konania znemožní výsledok sporu. Predbežné opatrenie upravuje vzťahy účastníkov do času definitívnej súdnej ochrany, danej konečným rozhodnutím súdu vo veci samej. Vzhľadom na uvedené musí existovať vzťah predbežnej ochrany k ochrane vo veci samej, teda k predmetu konania vo veci samej. Predbežné opatrenie by malo zabezpečiť dôsledky z úspešného uplatnenia žalovaného nároku. Ak sa nepreukáže vzťah obsahu predbežného opatrenia k predmetu konania vo veci samej, potom nie je zrejmé, na čo by malo slúžiť dočasné opatrenie vo vzťahu k ochrane práva navrhovateľa.

Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci, a pri ich zisťovaní nemusí byť dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana ako aj osvedčenie, že je nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy.

Okresný súd správne dospel k záveru, že vlastníckemu právu navrhovateľky k sporným nehnuteľnostiam v súčasnosti nesvedčí žiadna skutočnosť, preto neexistuje dôvodnosť nároku predbežnej ochrany jej práv do vyporiadania BSM. Z listinný dôkazov jednoznačne vyplýva, že tieto nepatria do ich zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva. V prípade, že v konaní o vyporiadani BSM bude preukázané, že do nehnuteľností, ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve odporcu (nepatriace do BSM) boli vložené spoločné finančné prostriedky patriace do BSM, navrhovateľke vznikne nárok na vyplatenie polovice týchto finančných prostriedkov. Táto skutočnosť však neosvedčuje existenciu podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Na uvedenom nič nemení ani tvrdenie navrhovateľky v odvolaní, že odporca sa mal vyjadriť, že tento podiel z vyporiadania jej bude hradiť v mesačných splátkach po 50,-eur, nakoľko v tomto prípade sa budú uplatňovať ustanovenia o výkone právoplatného a vykonateľného rozhodnutia.

Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolací súd uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p., aplikujúc ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešným účastníkom tohto konania bol odporca, ktorému prináleží právo na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko si však odporca tieto neuplatnil a ani mu preukázateľne v priebehu konania žiadne trovy nevznikli, súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.